

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
เรื่อง ปิดประกาศรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘

ด้วย สภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ได้มีมติรับรองรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ ในคราวการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความข้อ ๓๓ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ วรรค ๔ จึงปิดประกาศรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘ รายละเอียดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายณรงค์ฤทธิ์ สิทธิพันธ์)

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

-สำเนา-

บันทึกรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๘

เมื่อวันพุธที่ ๑๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ณ ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ผู้มาประชุม

ลำดับที่	ชื่อสกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายณรงค์ฤทธิ์ สิทธิพันธ์	ประธานสภา อบต.	ณรงค์ฤทธิ์ สิทธิพันธ์	
๒	นายอะสุมี อุมาลี	รองประธานสภา อบต.	อะสุมี อุมาลี	
๓	นายทิวา พรหมณี	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๑	ทิวา พรหมณี	
๔	นายชนวีร์ ยอดรักษ์	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๓	ชนวีร์ ยอดรักษ์	
๕	นางจิตารัตน์ ยอดแก้ว	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๔	จิตารัตน์ ยอดแก้ว	
๖	นายเนาวรัตน์ รัตนเสถียร	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๕	เนาวรัตน์ รัตนเสถียร	
๗	นายกิตติศักดิ์ ทองเจริญ	สมาชิกสภา อบต. หมู่ที่ ๖	กิตติศักดิ์ ทองเจริญ	เลขานุการฯ

ผู้ไม่มาประชุม

ลำดับที่	ชื่อสกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
	-	-	-	-

ผู้เข้าร่วมการประชุม

ลำดับที่	ชื่อสกุล	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ	หมายเหตุ
๑	นายทงก ไหมเหลือ	นายก อบต.	ทงก ไหมเหลือ	
๒	นายเจริญ หอมกลิ่น	รองนายก อบต.	เจริญ หอมกลิ่น	
๓	นางเพ็ญศรี ทองชูใจ	เลขานุการ นายก อบต.	เพ็ญศรี ทองชูใจ	
๔	นางสุภานันท์ ดังศรีเทศ	หัวหน้าสำนักปลัด	สุภานันท์ ดังศรีเทศ	

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

เลขานุการสภาฯ - เมื่อถึงเวลาประชุมสภา และสมาชิกได้มาร่วมประชุมครบองค์ประชุมแล้ว เชิญประธานสภาได้เปิดการประชุมสภา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๘

ประธานสภาฯ กล่าวเปิดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๘ และให้ที่ประชุมพิจารณา ตามระเบียบวาระการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ
-ไม่มี-

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘
ประธานสภา อบต. แจ้งให้สมาชิกสภาฯ ตรวจสอบรายงานการประชุมสภา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๘
ที่ประชุม -ตรวจสอบแล้ว ไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง และลงมติรับรองรายงานการประชุม ด้วยมติเอกฉันท์

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา
-ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอเพื่อพิจารณา
ประธานสภา อบต. สำหรับการพิจารณาร่างข้อบัญญัติทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาในแต่ละเรื่อง ขอเชิญหัวหน้าสำนักปลัด ชี้แจงระเบียบก่อนครับ

นางสุภานันท์ ดังศรีเทศ หัวหน้าสำนักปลัด -เรียนท่านประธานสภา คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาทุกท่าน สำหรับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ ข้อ ๔๕ ญัตติร่างข้อบัญญัติที่ประชุมสภาท้องถิ่นต้องพิจารณาเป็นสามวาระ แต่ที่ประชุมสภาท้องถิ่นจะอนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวก็ได้

ในการพิจารณาสามวาระรวดเดียว ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนผู้ที่อยู่ในที่ประชุมจะเป็นผู้เสนอก็ได้ เมื่อที่ประชุมสภาท้องถิ่นอนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวแล้ว การพิจารณาวาระที่สองนั้นให้ที่ประชุมสภาท้องถิ่นเป็นกรรมการแปรญัตติเต็มสภา โดยให้ประธานที่ประชุมเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ

ประธานสภา อบต. ต่อไปเป็นการพิจารณาร่างข้อบัญญัติในแต่ละเรื่อง ดังนี้ครับ

๔.๑ การพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยขอยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้วตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขอเชิญท่านนายกครับ

นายทอง ไหมเหลือง นายก อบต. -เสนอให้มีการพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นสามวาระรวดเดียว

ประธานสภา อบต. -ขอมติจากที่ประชุม-

มติที่ประชุม -อนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวได้-

- นายทง ไหมเหลือง
นายก อบต.
- เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมี หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต. ชี้แจงในรายละเอียดร่างข้อบัญญัติ
- นางสุกานันท์ ดังศรีเทศ
หัวหน้าสำนักงานปลัด
- สำหรับ (ร่าง) ข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่ปรับปรุงจากข้อบังคับฉบับเดิม รายละเอียดตามเอกสารที่ได้แจกไปให้ทุกท่านแล้ว ซึ่งการปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติ เนื่องจากข้อบังคับฉบับเดิมใช้มาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงขอปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติ และยกเลิกข้อบังคับฉบับเดิม สำหรับหลักการและเหตุผล มีดังนี้
- หลักการ**
ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๔ แล้วร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘
- เหตุผล**
เนื่องด้วยในปัจจุบัน โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนที่มีความรุนแรงมาก และมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ประกอบกับมีเรื่องร้องเรียนเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสุนัขและแมว เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จึงยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๔ แล้วปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๘ เพื่อดูแลรักษาสุขภาวะความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา รวมถึงการป้องกันควบคุมโรค และเป็นการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์ เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา สำหรับรายละเอียดร่างข้อบัญญัติตามเอกสารที่แจกไปแล้วค่ะ
- ที่ประชุม
- ตรวจสอบ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘
- ประธานสภา อบต.
- ไม่ทราบท่านใดมีข้อเสนอแนะ หรือข้อซักถามเพิ่มเติมบ้างครับ
- ที่ประชุม
- ไม่มีข้อซักถาม และลงมติรับหลักการใน (ร่าง) ข้อบัญญัติ อบต.ลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘
- ประธานสภา อบต.
- ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๒ ขั้นแปรญัตติ โดยผมในฐานะประธานสภา เป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ จึงขอถามในที่ประชุมว่ามีท่านใดจะแปรญัตติหรือไม่
- ที่ประชุม
- ไม่มีการเสนอขอแปรญัตติ

ประธานสภา อบต.

มติที่ประชุม

ประธานสภา อบต.

นายทง ไหมเหลือง
นายก อบต.

ประธานสภา อบต.
มติที่ประชุม

นายทง ไหมเหลือง
นายก อบต.

นางสุกานันท์ ดังศรีเทศ
หัวหน้าสำนักปลัด

ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๓ **ชั้นลงมติ** ให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๘
เห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติ ด้วยมติเป็นเอกฉันท์

๔.๒ การพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยขอยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๖ แล้วตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘ ขอเชิญท่านนายก อบต. ครับ

- เสนอให้มีการพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นสามวาระรวดเดียว

-ขอมติจากที่ประชุม-

-อนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวได้-

-เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมี หัวหน้าสำนักปลัด อบต. ชี้แจงในรายละเอียดร่างข้อบัญญัติ

- สำหรับ (ร่าง) ข้อบัญญัติการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่ปรับปรุงจากข้อบังคับฉบับเดิม เนื่องจากข้อบังคับฉบับเดิมใช้มาเป็นเวลานาน และเนื่องจากปัจจุบัน การประกอบกิจการเชิงพาณิชย์มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือของเสียจากกระบวนการผลิตมากขึ้น อีกทั้งไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน จึงขอปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติ และยกเลิกข้อบังคับฉบับเดิม สำหรับหลักการและเหตุผลมีดังนี้
หลักการ

ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๖ แล้วร่างเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๘

เหตุผล

เนื่องในปัจจุบัน การประกอบกิจการเชิงพาณิชย์มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือของเสียจากกระบวนการผลิตหรือการให้บริการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้น หากมิได้มีการป้องกันหรือควบคุมดูแลสถานประกอบกิจการให้เหมาะสม ย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการดังกล่าว สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุม สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จึงยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๖ แล้วปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๘

	เพื่อควบคุมคุณภาพสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา สำหรับรายละเอียดร่างข้อบัญญัติตามเอกสารที่แจกไปแล้วค่ะ
ที่ประชุม	-ตรวจสอบ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘
ประธานสภา อบต. ที่ประชุม	ไม่ทราบท่านใดมีข้อเสนอแนะ หรือข้อซักถามเพิ่มเติมบ้างครับ ไม่มีข้อซักถาม และลงมติรับหลักการใน (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘
ประธานสภา อบต.	ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ โดยผมในฐานะประธานสภาเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ จึงขอถามในที่ประชุมว่ามีท่านใดจะแปรญัตติหรือไม่
ที่ประชุม	ไม่มีการเสนอขอแปรญัตติ
ประธานสภา อบต.	ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๓ ขึ้นลงมติ ให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘
มติที่ประชุม	เห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติ ด้วยมติเป็นเอกฉันท์
ประธานสภา อบต.	๔.๓ การพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยขอยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้วตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘ ขอเชิญท่านนายก อบต. ครับ
นายทง ไหมเหลือง นายก อบต.	-เสนอให้มีการพิจารณา (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๘ เป็นสามวาระรวดเดียว
ประธานสภา อบต.	-ขอมติจากที่ประชุม-
มติที่ประชุม	-อนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวได้-
นายทง ไหมเหลือง นายก อบต.	-เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ ๒๕๖๘ โดยมี หัวหน้าสำนักปลัด อบต. ชี้แจงในรายละเอียดร่างข้อบัญญัติ
นางสุกานันท์ ดังศรีเทศ หัวหน้าสำนักปลัด	สำหรับ (ร่าง) ข้อบัญญัติ เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่เสสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่ปรับปรุงจากข้อบังคับฉบับเดิม เนื่องจากข้อบังคับฉบับเดิมใช้มาเป็นเวลานาน และเพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการณ์การบริโภค

อีกทั้งให้สอดคล้องกับข้อกำหนดในปัจจุบัน จึงขอปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติ และยกเลิกข้อบังคับฉบับเดิม สำหรับหลักการและเหตุผลมีดังนี้

หลักการ

ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหาร และสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ แล้วร่างเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๘

เหตุผล

เนื่องในปัจจุบัน วัฒนธรรมการบริโภคอาหารของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่นิยมประกอบอาหารเพื่อบริโภคเอง เป็นที่นิยมบริโภคอาหารนอกบ้านหรือบริโภคอาหารปรุงสำเร็จ สุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารจึงมีผลกระทบสำคัญต่อสุขภาพประชาชนเนื่องจากสถานที่จำหน่ายอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนเชื้อโรคสารเคมี หรือโลหะหนัก รวมทั้งมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคที่เกิดจากอาหารและน้ำเป็นสื่อ

เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการบริโภคและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกำหนดในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จึงยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ แล้วปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๘ เพื่อควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้ เป็นไปอย่างถูกสุขลักษณะ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ.๒๕๖๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

สำหรับรายละเอียดร่างข้อบัญญัติตามเอกสารที่แจกไปแล้วคือ

ที่ประชุม

-ตรวจสอบ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘

ประธานสภา อบต.

ไม่ทราบท่านใดมีข้อเสนอแนะ หรือข้อซักถามเพิ่มเติมบ้างครับ

ที่ประชุม

ไม่มีข้อซักถาม และลงมติรับหลักการใน (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘

ประธานสภา อบต.

ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ โดยผมในฐานะประธานสภาเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ จึงขอถามในที่ประชุมว่ามีท่านใดจะแปรญัตติหรือไม่

ที่ประชุม

ไม่มีการเสนอขอแปรญัตติ

ประธานสภา อบต.

ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๓ ขึ้นลงมติ ให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘

มติที่ประชุม

เห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติ ด้วยมติเป็นเอกฉันท์

- ประธานสภา อบต. ๔.๔ การพิจารณา (ร่าง) ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘
- นายทง ไหมเหลือง -เสนอให้มีการพิจารณา (ร่าง) ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นสามวาระรวดเดียว
- ประธานสภา อบต. -ขอมติจากที่ประชุม-
- มติที่ประชุม -อนุมัติให้พิจารณาสามวาระรวดเดียวได้-
- นายทง ไหมเหลือง -เสนอร่างขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมี หัวหน้าสำนักปลัด ชี้แจงในรายละเอียดร่างขอบัญญัติ
- นางสุภานันท์ ดังศรีเทศ -สำหรับ (ร่าง) ขอบัญญัติ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยขอยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้าย ขอบัญญัติข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้บัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้แทน สำหรับหลักการและเหตุผลมีดังนี้
- หลักการ**
ยกเลิกบัญญัติอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓
- เหตุผล**
เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ ที่ใช้อยู่ ไม่สอดคล้องกับอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
ดังนั้น เพื่อให้การเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บและขนขยะมูลฝอย สอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๔/๓(๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ จึงตราข้อบัญญัติขึ้น
สำหรับรายละเอียดร่างข้อบัญญัติตามเอกสารที่แจกไปแล้วค่ะ
- ที่ประชุม -ตรวจสอบ (ร่าง) ขอบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘
- ประธานสภา อบต. ไม่ทราบท่านใดมีข้อเสนอแนะ หรือข้อซักถามเพิ่มเติมบ้างครับ

ที่ประชุม	ไม่มีข้อซักถาม และลงมติรับหลักการใน (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘
ประธานสภา อบต.	ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๒ ขึ้นแปรญัตติ โดยผมในฐานะประธานสภาเป็นประธานคณะกรรมการแปรญัตติ จึงขอถามในที่ประชุมว่ามีท่านใดจะแปรญัตติหรือไม่
ที่ประชุม	ไม่มีการเสนอขอแปรญัตติ
ประธานสภา อบต.	ต่อไปเป็นการพิจารณา วาระที่ ๓ ขึ้นลงมติ ให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘
มติที่ประชุม	เห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติ ด้วยมติเป็นเอกฉันท์
ระเบียบวาระที่ ๕	เรื่องอื่นๆ
ประธานสภา อบต.	ไม่ทราบท่านใดมีเรื่องที่จะเสนอบ้างครับ
นายชนวีร์ ยอดรักษ์ สมาชิกสภา หมู่ที่ ๓	-สอบถามเรื่องการซ่อมไฟฟ้าสาธารณะ หมู่ที่ ๓ สายบ้านลุงลอยครับ
นายทอง ไหมเหลือง นายก อบต.	-ตอนนี้กำลังดำเนินการซ่อมแซมอยู่ครับ
นางเพ็ญศรี ทองชูใจ เลขานุการนายก อบต.	-ขอแจ้งกำหนดการโครงการส่งเสริมสนับสนุนประเพณีวันเข้าพรรษา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จะทำการหล่อเทียนพรรษาในวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๘ และจะมีขบวนแห่เทียนพรรษา ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๖๘ ค่ะ
ประธานสภา อบต.	มีสมาชิกท่านใดจะเสนอเพิ่มเติมในระเบียบวาระนี้ เชิญครับ ถ้าไม่มีผมขอปิดประชุม
ปิดประชุมเวลา	๑๑.๕๐ น

(ลงชื่อ).....กิตติศักดิ์ ทองเจริญ.....ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายกิตติศักดิ์ ทองเจริญ)

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมสภา อบต. ผู้มีรายชื่อท้ายนี้ ได้ร่วมกันตรวจสอบรายงานการประชุมสภา อบต.ลำพะยา สมัย..สามัญ..สมัยที่..๒..ประจำปี..๒๕๖๘...ซึ่งประชุมเมื่อวันที่..๑๑ มิถุนายน ๒๕๖๘...เห็นว่าถูกต้อง ซึ่งได้ร่วมกันลงลายมือชื่อไว้เพื่อเป็นหลักฐานต่อไป

(ลงชื่อ).....ทิวา พรหมณี.....กรรมการตรวจรายงานการประชุม

(นายทิวา พรหมณี)

(ลงชื่อ)....ชนวีร์ ยอดรักษ์.....กรรมการตรวจรายงานการประชุม

(นายชนวีร์ ยอดรักษ์)

(ลงชื่อ)....ธิดารัตน์ ยอดแก้ว...กรรมการตรวจรายงานการประชุม

(นางธิดารัตน์ ยอดแก้ว)

รายงานการประชุมสภาฯ ครั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ได้มีมติรับรองแล้ว
ในสมัยประชุม สมัย..สามัญ....สมัยที่...๓....ครั้งที่...๑....ประจำปี...๒๕๖๘.....เมื่อวันที่...๑ สิงหาคม ๒๕๖๘....
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามระเบียบกระทรวง
มหาดไทยว่าด้วยข้อบังคับการประชุมสภาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๗ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๕ ข้อ ๓๔

(ลงชื่อ).....ณรงค์ฤทธิ์ สิทธิพันธ์.....ผู้ตรวจรายงานการประชุม

(นายณรงค์ฤทธิ์ สิทธิพันธ์)

ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

รายละเอียดร่างข้อบัญญัติประกอบรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๘
ระเบียบวาระที่ ๔ ๔.๑ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการ
เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๘

หลักการ

ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๔ แล้วร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๘

เหตุผล

เนื่องด้วยในปัจจุบัน โรคพิษสุนัขบ้าเป็นโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คนที่มีความรุนแรงมาก และมีแนวโน้มที่สูงขึ้น ประกอบกับมีเรื่องร้องเรียนเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสุนัขและแมว

เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จึงยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๔ แล้วปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๘ เพื่อดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา รวมถึงการป้องกัน ควบคุมโรค และเป็นการแก้ปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุรำคาญจากการเลี้ยงสัตว์ และปล่อยสัตว์ภายในพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงและปล่อยสัตว์เพื่อการป้องกันและควบคุมโรคพิษสุนัขบ้าและเหตุรำคาญ พ.ศ.๒๕๖๑ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ลำพะยา และนายอำเภอเมืองยะลา จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๘"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๔๔

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงสัตว์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เป็นผู้รักษาราชการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๖ ในข้อบัญญัตินี้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย "ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบล และหัวหน้ากองหรือหัวหน้าฝ่ายสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบล หรือตำแหน่งที่คล้ายคลึงกัน

"การขึ้นทะเบียน" หมายความว่า การนำเสนอเอกสารเกี่ยวกับสัตว์ที่จดทะเบียนไว้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อบันทึกรายละเอียดรูปพรรณสัณฐาน

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมีใช้เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรได้

"สัตว์ควบคุมพิเศษ" หมายถึง

(๑) สุนัขสายพันธุ์ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์(Rottweiler) อเมริกันพิตบูลเทอร์เรีย (American pit bull terrier) เยอรมันเชพเพิร์ด(German Shepherd) โดเบอร์แมน(Doberman Pinschers) บางแก้ว ไทยหลังอาน หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

(๒) สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน โดยมีหลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

(๓) สัตว์ที่มีพฤติกรรมไล่ล่าทำร้ายคนหรือสัตว์ โดยปราศจากการยั่วยุ

(๔) สัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๗ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว ไก่ เป็ด นก งู จระเข้ ในเขตพื้นที่ถนนสาธารณะทุกสาย ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยาได้รับผิดชอบดูแล การเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่งนั้น ให้หมายถึงกรณีกระทำการเป็นประจำ เป็นอาเจิน หรือไม่สนใจควบคุมดูแล

สัตว์ ทั้งนี้ สุนัขในข้อนี้ ให้หมายถึง สุนัขประเภทสัตว์ควบคุมพิเศษ

ข้อ ๘ ให้เขตองค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยา เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง

(๒) ม้า

(๓) โค

(๔) กระบือ

(๕) แพะ

(๖) แกะ

(๗) สุนัข

(๘) สุนัข

(๙) สุนัข

(๑๐) สุนัข

(๑๑) แมว

(๑๒) ไก่

(๑๓) เป็ด

(๑๔) นก

(๑๕) นก

(๑๖) งู

(๑๗) จระเข้

(๑๘) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม ทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยา

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยา ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุม ตาม ข้อ ๖ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์

ข้อ ๑๐ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีคนแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นคาว และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้ายสัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตรายหรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น และไม่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยา

ข้อ ๑๑ "การเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก" หมายถึง

(๑) เลี้ยงสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข ลา สุกร ๒ ตัวขึ้นไป

(๒) เลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข แมว ๕ ตัว ขึ้นไป

(๓) เลี้ยงสัตว์ประเภท ไก่ เป็ด ห่าน นก ๑๐ ตัวขึ้นไป

(๔) เลี้ยงสัตว์ประเภท ภู จระเข้ ๑ ตัวขึ้นไป

ข้อ ๑๒ กรณีการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ตามข้อ ๘ อย่างเคร่งครัดเพื่อการดูแลสุขภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ใช้เลี้ยงสัตว์ และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑) การดูแลสุขภาพ และสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำรับน้ำโสโครกไปให้พ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

(๒) การระบายน้ำเสียต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยข้างเคียง

(๔) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

(๕) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๕) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

ข้อ ๑๓ หลังจากที่ยื่นบัญชีนี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดประสงค์เลี้ยงสัตว์ควบคุมพิเศษ หรือกรณีการเลี้ยงสัตว์เป็นจำนวนมาก ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้องต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ และเงื่อนไขที่กำหนด พร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างละ ๑ ชุด

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน

(๒) ทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติมเพื่อประกอบ การพิจารณา

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของ บุคคลทั่วไป ให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์ นั้นไว้ต่างหากและแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตวแพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงปล่อย สัตว์เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยา

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยา เจ้าพนักงานสาธารณสุข พบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยาหรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันหรือกรณีสัตว์นั้นมีอาการดุร้ายและคาดว่าเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใดทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดย พหุเหตุการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว ทางองค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยาจะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กรณีตามวรรคสอง ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อบุคคลที่สามอันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าว บุคคลที่สามย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยาจะพิจารณาไต่เบี่ยงความผิดตามข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๗ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ตามความในข้อ ๑๔ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบ และให้มารับสัตว์คืนไปภายในสามสิบวันนับตั้งแต่วันที่จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยาหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดมาแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยา

ข้อ ๑๘ กรณีที่กักสัตว์ไว้จากก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่าย กินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่น จะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามสมควรแก่กรณีจนถึงกำหนดสามสิบวันก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาเงินนั้นไว้แทนตัวสัตว์ ซึ่งเงินแทนตัวสัตว์นี้เมื่อพ้นกำหนดประกาศตามข้อ ๑๕ แล้ว ให้ตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลลําพะยา

กรณีสัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่สมควรจำหน่ายต่อไปหรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็น อันตรายแก่สัตว์อื่น ๆ หรือเมื่อสัตวแพทย์ได้ตรวจสอบ และให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนด ตามข้อ ๑๕ หรือได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง และเสียค่าปรับให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลละพะตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง	เชือกละ ๑,๐๐๐ บาท
(๒) ม้า โค กระบือ วัว จระเข้	ตัวละ ๑๐๐ บาท
(๓) แพะ แกะ สุนัข ลิง สุนัข แมว	ตัวละ ๒๐ บาท
(๔) ไก่ เป็ด ห่าน นก	ตัวละ ๒๐ บาท

ข้อ ๑๔ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไข หรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไข หรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๒๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชน หรือทางสาธารณะก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำได้โดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้นหรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้เหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งนั้น

ข้อ ๒๑ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงาน สาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมเหตุเดือดร้อนรำคาญ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ข้อหนึ่งข้อใดต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติ สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

นายทอง ไหมเหลือง
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา

๔.๒ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ.๒๕๖๘

หลักการ

ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๖ แล้วร่างเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๘

เหตุผล

เนื่องในปัจจุบัน การประกอบกิจการเชิงพาณิชย์มีการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ในกระบวนการผลิตสินค้าหรือบริการที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือของเสียจากกระบวนการผลิตหรือการให้บริการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเพิ่มมากขึ้น หากมิได้มีการป้องกันหรือควบคุมดูแลสถานประกอบกิจการให้เหมาะสม ย่อมมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ปฏิบัติงาน ในสถานประกอบกิจการดังกล่าว สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุม สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้เหมาะสมกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา จึงยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๖ แล้วปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๘ เพื่อควบคุมสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๕๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลละพะยา

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา และนายอำเภอเมืองยะลา จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๔๖

ข้อ ๔ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เป็นผู้รักษาราชการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า เจ้าของ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการของสถานประกอบกิจการนั้น

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางแสง” หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษทางความร้อน” หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“ของเสียอันตราย” หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานท้องถิ่นซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติการตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๗ ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

๗.๑ กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๒) การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

๗.๒ กิจกรรมเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

- (๑) การฆ่าหรือชำแหละสัตว์ (ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย หรือการขายในตลาด)
- (๒) การหมัก ฟอก ดาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์
- (๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป
- (๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น ไส้สัตว์
- (๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนังสัตว์ ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ

ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ดาก เมาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

- (๗) การผลิต แร่รูป สะสม หรือล้างครั่ง

๗.๓ กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ

(๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาต้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดูปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

- (๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฮั้ม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

(๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบรมควั่น ปิ้ง ย่าง เมา หรือวิธีอื่นใด

- (๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น

(๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหิน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

- (๗) การผลิตเบะหมี่ มักกะโรนี สปาเกตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

- (๘) การผลิต ขนมหิงสา ขนมหิงแห้ง จันอับ ขนมหิงเปียะ ขนมหิงอื่น ๆ

- (๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์

- (๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนยผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนย

ผสม

- (๑๑) การผลิตไอศกรีม

- (๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ

- (๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น

- (๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา

- (๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

- (๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง

- (๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุ

กระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด

- (๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

- (๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

- (๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม

- (๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ

- (๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น

- (๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร

- (๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

๗.๔ กิจกรรมเกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด

- (๑) การผลิต การไม่ การบด การผสม หรือการบรรจุยา

- (๒) การผลิต การบรรจุยาสิฟิณ แชมพู ผ่าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ รวมทั้งสบูที่ใช้กับร่างกาย

- (๓) การผลิต บรรจุสารสี ผลิตภัณฑ์จากสารสี

- (๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

- (๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่าง ๆ

๗.๕ กิจกรรมเกี่ยวกับการเกษตร

- (๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช

- (๒) การล้าง อบ รม หรือสะสมยางดิบ

- (๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืช หรือแป้ง อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

- (๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใด ๆ ก็ตาม

- (๕) การผลิตยาสูบ

- (๖) การขัด กระเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

- (๗) การผลิต การสะสมหรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

	(๘) การผลิตเส้นใยจากพืช
	(๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด
๗.๖	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่
	(๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ ด้วยโลหะหรือแร่
	(๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗.๖ (๑)
	(๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตัด ประสาน รีด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักรหรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับ
ใบอนุญาตใน ๗.๖ (๑)	
	(๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับ
ใบอนุญาตใน ๗.๖ (๑)	
	(๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗.๖ (๑)
	(๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่
๗.๗	กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
	(๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผู การพ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์
	(๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
	(๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็น
ส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	
	(๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีให้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบ
ธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย	
	(๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์
	(๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่
	(๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ
	(๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
	(๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเกาหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือ
เครื่องกลเก่า	
๗.๘	กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ
	(๑) การผลิตไม้ขัดไฟ
	(๒) การเลื่อย ข่อย ขัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
	(๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ขานอ้อย
	(๔) การอบไม้
	(๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุรูป
	(๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ
	(๗) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน
๗.๙	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ
	(๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่การให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
	(๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด
	(๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗.๙ (๑) หรือใน
สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	
	(๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๗.๙ (๑) หรือใน
สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	
	(๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีโรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราวสำหรับคนเดินทางหรือ
บุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน	
	(๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่นใดทำนองเดียวกัน
	(๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู
	(๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโก้เทค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดง
อื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	
	(๙) การประกอบกิจการสรว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาต
ใน ๗.๙ (๑)	
	(๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน
	(๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวยหรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบ
วิชาชีพเวชกรรม	
	(๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย
	(๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก
	(๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม
	(๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์
	(๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

- (๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์ หรือสิ่งแวดล้อม
- (๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย
- (๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ
- (๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ
- (๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ดัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว
- (๒๒) การประกอบกิจการให้บริการลานสะสมตู้บรรจุสินค้า หรือลานจอดรถหั่วลากตู้บรรจุสินค้า

๗.๑๐ กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

- (๑) การปั่นด้าย กรอด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก
- (๒) การสะสมปอ บาน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์
- (๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร
- (๔) การทอเสื้อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๕) การเย็บผ้า ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๖) การพิมพ์ผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ
- (๗) การชัก อบ รีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

๗.๑๑ กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

- (๑) การผลิตภาชนะดินเผา หรือผลิตภัณฑ์ดินเผา
- (๒) การระเบิด ไม้ บด หรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร
- (๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน หินทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดูน ไม้ บด หรือย่อย ด้วยเครื่องจักร

ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗.๑๑ (๒)

- (๕) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ
- (๗) การผลิตซอกล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
- (๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว
- (๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย
- (๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว
- (๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต

ใน ๗.๖ (๕)

๗.๑๒ กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ

- (๑) การผลิต บรรจุ สะสม หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลาย
- (๒) การผลิต บรรจุ สะสม หรือขนส่งก๊าซ
- (๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม
- (๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก
- (๕) การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน ๗.๗ (๑)
- (๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๗) การไม่ สะสม หรือบดขุ่น
- (๘) การผลิตหรือน้ำมันผสมสี
- (๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์
- (๑๐) การเคลือบ ขูดด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง
- (๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอื่นเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๕) การผลิตเซลล์แก๊ส หรือสารเคลือบเงา
- (๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค
- (๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุขาว

๗.๑๓ กิจการอื่น ๆ

- (๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร
- (๒) การผลิต ข้อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า
- (๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร
- (๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้น้ำหรือเหลือน้ำ

(๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่

ข้อ ๗ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากศาสนสถาน โรงพยาบาล สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็ก สถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน หรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพต่อประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของสถานประกอบกิจการ

การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามรัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ทางไฟฟ้า ชั้นดินไฟฟ้า หรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วม ตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๐ สถานประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณของมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดมูลฝอยเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องดูแลมิให้น้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบกิจการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่มีน้ำทิ้งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบกิจการตามวรรคหนึ่งซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบกิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมาย ว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบกิจการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร ทั้งนี้ ตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพ น้ำบริโภคของกรมอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน รวมทั้งจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่ม ที่สะอาดและปราศจากสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสถานที่ตั้งน้ำดื่มและลักษณะการนำน้ำมาดื่มต้องไม่เกิดการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสมต่อการประกอบกิจการนั้น ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต

หมวด ๓

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษารั้ววัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออับคดียังได้วางไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการที่ผู้ปฏิบัติงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่ชำระร่างกายฉุกเฉินและที่ล้างตาฉุกเฉินตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมาย ว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งานในสถานประกอบกิจการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคงและปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และป้ายคำเตือนหรือคำแนะนำในการป้องกันอันตรายจากอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรนั้น ทั้งนี้ การจัดวางหรือการจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือหรือเครื่องจักรต้องเป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดินและการปฏิบัติงาน และต้องมีการดูแล ตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

ข้อ ๒๑ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมาย ว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบสุขภาพผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๓ นับแต่วันที่มีข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า แต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๔ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยากำหนด พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) บัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๒) ทะเบียนบ้าน ทะเบียนบ้านของสถานประกอบกิจการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

(๓) สำเนาใบอนุญาตก่อสร้างอาคารของสถานที่ขออนุญาตประกอบกิจการค้า (กรณีที่อยู่ก่อสร้างหลังพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ.๒๕๒๒ ใช้บังคับ)

(๔) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคล (ในกรณีที่ผู้ขออนุญาตเป็นนิติบุคคล)

(๕) หนังสือมอบอำนาจพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของผู้รับรอง

(๖) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าหน้าที่เห็นว่าสมควรเรียกเพิ่ม เพื่อประกอบการพิจารณาอนุญาต

ข้อ ๒๕ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลรักษาสถานที่ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หมวด ๓ หรือหมวด ๔ ให้อยู่ในสภาวะอันดีอยู่เสมอ และทำให้ความสะอาดกวาดล้างสถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

(๒) ต้องประกอบกิจการนั้น ๆ ภายในเขตสถานที่และตามกำหนด วัน เวลา ที่ได้รับอนุญาต

(๓) ต้องดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดเรียบร้อย

(๔) ต้องดูแลรักษาสถานที่อย่าให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ

(๕) ถ้าจะมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๖) ต้องปฏิบัติตามทุกอย่าง เพื่อให้ถูกต้องตามสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เข้าตรวจสอบที่/สถานประกอบการ เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบการค้านั้น ได้ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัติ

(๘) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาต หรือหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครึ่งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ ในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตตามข้อ ๒๕ ให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าลบลະสิทธิ์

ข้อ ๒๙ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ยื่นขอใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ โดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มาขอรับใบอนุญาต สำหรับกรณีที่มีการขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่มีการขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ยื่นคำขอเลิกการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๓๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ข้อ ๓๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย

หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ตามแบบที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๖ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

หมวด ๖

บทเปิดคดี

ข้อ ๔๐ ผู้รับใบอนุญาตประกอบการค้าซึ่งเป็นทั้งเจ้าของ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ก่อนวันใช้ข้อบัญญัตินี้ ให้ผู้นั้นประกอบกิจการนั้นต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้แล้ว แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุ และผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๔๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบการค้าตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๔๒ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งใช้สำหรับการค้าประเภทเดียวกันและสำหรับสถานที่เดียว ถ้าประกอบการค้าซึ่งให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกันก็ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทที่มีอัตราสูงเต็มอัตราแต่ละประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

นายทนง โหมเหลือ
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ.๒๕๖๔

ลำดับที่	กิจการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์	
	๑.๑ การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลง	
	ก. การเลี้ยงม้า โค กระบือ แพะ แกะ	
	๑) จำนวน ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ตัว	๒๐๐
	๒) จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว	๓๐๐
	๓) จำนวน ตั้งแต่ ๒๐ - ๓๐ ตัว	๕๐๐
	๔) จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐
	ข. การเลี้ยงสุกร	
	๑) จำนวน ตั้งแต่ ๕ - ๒๕ ตัว	๒๐๐
	๒) จำนวน ตั้งแต่ ๒๖ - ๕๐ ตัว	๓๐๐
	๓) จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ - ๗๕ ตัว	๕๐๐
	๔) จำนวน ตั้งแต่ ๗๖ - ๑๐๐ ตัว	๕๐๐
	๕) จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ ตัวขึ้นไป	๘๐๐
	ค. การเลี้ยงเป็ด ไก่ ห่านหรือสัตว์ปีกอื่นๆ	
	๑) จำนวน ตั้งแต่ ๕๐ - ๑๐๐ ตัว	๒๐๐
	๒) จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ - ๓๐๐ ตัว	๓๐๐
	๓) จำนวน ตั้งแต่ ๓๐๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐
	ง. การเลี้ยงสัตว์น้ำ	
	๑) บ่อขนาด ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๒๐๐
	๒) บ่อขนาด ตั้งแต่ ๕๑ - ๑๐๐ ตารางเมตร	๓๐๐
	๓) บ่อเลี้ยงขนาด ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐
	จ. การเลี้ยงแมลง	
	๑) บ่อละ	๑๐๐
๒	๑.๒ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม	
	๑) จำนวน ตั้งแต่ ๕ - ๑๐ ตัว	๒๐๐
	๒) จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว	๓๐๐
	๓) จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ - ๓๐ ตัว	๕๐๐
	๔) จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ ตัวขึ้นไป	๕๐๐
	๑.๓ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐
	กิจการที่เกี่ยวข้องกับสัตว์และผลิตภัณฑ์	
	๒.๑ การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ (ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เรขายหรือขายในตลาด)	
	ก. จำนวน ไม่เกิน ๑๐ ตัว ต่อวัน	๑๐๐
	ข. จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ต่อวัน	๒๐๐
	ค. จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ ตัว ต่อวัน ขึ้นไป	๓๐๐
	๒.๒ การหมัก พอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์	๓๐๐
	๒.๓ การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมีได้แปรรูป	๓๐๐
	๒.๔ การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๓๐๐
	๒.๕ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร	๓๐๐

	๒.๖ การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่งของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์	๓๐๐
๓	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม	
	๓.๑ การผลิตเนย เนยเทียม ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๒ การผลิตกะปิ น้ำพริกแกง น้ำพริกเผา น้ำปลา น้ำเค็ม น้ำจืด ไตปลา เค้าเจียว ซิอิ้ว หอยคอง หรือซอสปรุงรสอื่น ๆ ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๓ การผลิต การหมัก การสะสมปลาร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๔ การตากเนื้อสัตว์ การผลิตเนื้อสัตว์เค็ม การเคี่ยวน้ำกุ้ง ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๕ การนึ่ง การต้ม การเคี่ยว การตาก หรือวิธีอื่นใดในการผลิตอาหารจากสัตว์ พืช ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๖ การผลิตเส้นหมี่ ขนมจีน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เก๋ยมี่ ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๗ การผลิตอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๘ การประกอบกิจการการขนมปังสัด ขนมปังแห้ง จันทรวบ ขนมเบี๊ยะ ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๙ การผลิต การแบ่งบรรจุน้ำตาล ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๑๐ การผลิต ผลิตภัณฑ์จากนมวัว ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๑๑ การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๑๒ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่ม ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร หรือโดยใช้เครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ก. ขนาดสถานประกอบการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๑,๐๐๐ ข. ขนาดสถานประกอบการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป ๒,๐๐๐	
	๓.๑๓ การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๑๔ การผลิตไอศกรีม ยกเว้นผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน ๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักร ๓๐๐ ๒) โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๓.๑๕ การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง ๑) ขนาดสถานประกอบการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร ๑,๐๐๐ ๒) ขนาดสถานประกอบการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป ๒,๐๐๐	
๔	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง	
	๔.๑ การผลิต การไม่ การบด การผสม หรือบรรจุยาด้วยเครื่องจักร	๕๐๐

	๔.๒ การผลิต การบรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็น กระดาษเย็น เครื่องสำอางต่าง ๆ	๕๐๐
	๔.๓ การผลิตสาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี	๕๐๐
	๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๕๐๐
	๔.๕ การผลิตสบู่ ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ชำระล้างต่าง ๆ	๕๐๐
๕	กิจการเกี่ยวกับการเกษตร	
	๕.๑ การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๕๐๐
	๕.๒ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	๕.๓ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร	
	๑) ด้วยเครื่องจักรขนาดเล็ก	๒๐๐
	๒) ด้วยเครื่องจักรขนาดใหญ่	๕๐๐
	๕.๔ การผลิตยาสูบ	๕๐๐
	๕.๕ การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช หรือนวดข้าวด้วยเครื่องจักร	
	๑) ด้วยเครื่องจักรขนาด ไม่เกิน ๑๐๐ แรงม้า	๕๐๐
	๒) ด้วยเครื่องจักรขนาด ๑๐๑ - ๒๕๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๓) ด้วยเครื่องจักรขนาด ๒๕๑ แรงม้าขึ้นไป	๑,๕๐๐
	๕.๖ การผลิต การสะสมปุ๋ย	
	๑) ไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม	๓๐๐
	๒) ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	๕๐๐
	๕.๗ การผลิตเส้นใยจากพืช	๕๐๐
	๕.๘ การตาก การสะสม หรือขนถ่ายมันสำปะหลัง	๕๐๐
๖	กิจการเกี่ยวกับโลหะหรือแร่	
	๖.๑ การผลิตโลหะเป็นภาชนะ เครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ	๕๐๐
	๖.๒ การหลอม การหล่อ การถลุง แร่หรือโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการใน (๑)	๕๐๐
	๖.๓ การกลึง การเจาะ การเชื่อม การตี การตัด การประสาน การรีด การอัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการใน (๑)	๕๐๐
	๖.๔ การเคลื่อน การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้น กิจการใน (๑)	๕๐๐
	๖.๕ การขัด การล้างโลหะด้วยเครื่องจักร สารเคมี หรือวิธีอื่นใด ยกเว้นกิจการใน (๑)	๕๐๐
	๖.๖ การทำเหมืองแร่ การสะสม การแยก การคัดเลือกหรือการล้างแร่	๕๐๐
๗	กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล	
	๗.๑ การต่อ การประกอบ การเคาะ การปะผุ การพ่นสี การพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๒๐๐
	๑) ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
	๒) ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	
	๗.๒ การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๑,๐๐๐
	๗.๓ การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรือ อุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	
	๑) ขนาดสถานประกอบกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐
	๒) ขนาดสถานประกอบกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐
๘	กิจการที่เกี่ยวกับไม้	
	๘.๑ การผลิตไม้ขัดไฟ	๕๐๐
	๘.๒ การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขุดร่อง การทำคิ้วหรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๒๐๐
	๘.๓ การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย धानอ้อย	๕๐๐
	๘.๔ การอบไม้	๕๐๐
	๘.๕ การผลิต สะสม แป้งบรรจุรูป	๕๐๐
	๘.๖ การผลิตสีของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ	๕๐๐
	๘.๗ การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน	
	๑) ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๒๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐
	๒) ตั้งแต่ ๒๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	๕๐๐
๙	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ	
	๙.๑ การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐
	๙.๒ การประกอบกิจการอบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐

	๙.๓ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพรเว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล	๓๐๐
	๙.๔ การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่น ในทำนองเดียวกัน ๑) จำนวน ๑ - ๕ ห้อง ๕๐๐ ๒) จำนวน ๖ - ๑๐ ห้อง ๑,๐๐๐ ๓) จำนวน ๑๑ - ๑๕ ห้อง ๑,๕๐๐ ๔) จำนวน ๑๖ ห้องขึ้นไป ๒,๐๐๐	
	๙.๕ การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่าหรือ กิจการอื่นในทำนองเดียวกัน ๑) จำนวน ๑ - ๕ ห้อง ๕๐๐ ๒) จำนวน ๖ - ๑๐ ห้อง ๑,๐๐๐ ๓) จำนวน ๑๑ - ๑๕ ห้อง ๑,๕๐๐ ๔) จำนวน ๑๖ ห้องขึ้นไป ๒,๐๐๐	
	๙.๖ การประกอบกิจการโรงมหรสพ ๕๐๐	
	๙.๗ การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงิง ดิสโกเทค คาราโอเกะ หรือตู้เพลง งานบริการ เครื่องเสียง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ๓๐๐	
	๙.๘ การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการ ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ๒๐๐	
	๙.๙ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้าน ๓๐๐	
๑๐	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ	
	๑๐.๑ การปั่นด้าย กรอด้วย เครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยกี่กระตุก ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป ๒๐๐	
	๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ผ้ายหรือนุ่น ๒๐๐	
	๑๐.๓ การปั่นฝ้ายหรือนุ่นด้วยเครื่องจักร ๓๐๐	
	๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร ๓๐๐	
	๑๐.๕ การเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป ๓๐๐	
	๑๐.๖ การพิมพ์ผ้าหรือการพิมพ์บนสิ่งทออื่น ๆ ๓๐๐	
	๑๐.๗ การชัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร ๓๐๐	
	๑๐.๘ การย้อม การกีดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ ๓๐๐	
๑๑	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
	๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ๒๐๐	
	๑๑.๒ การระเบิด การไหม้ การปั้นหินด้วยเครื่องจักร ๑,๐๐๐	
	๑๑.๓ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ๕๐๐	
	๑๑.๔ การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระเจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ๑,๐๐๐	
	๑๑.๕ การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ ๕๐๐	
	๑๑.๖ การผลิตซอลล์ ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผาหินปูน ๑) จำนวนไม่เกิน ๒,๐๐๐ กิโลกรัม ๕๐๐ ๒) จำนวน ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป ๑,๐๐๐	
๑๒	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี	
	๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ด่าง สารออกซิไดส์ หรือสารตัวทำลายลาย ๕๐๐	
	๑๒.๒ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ ๑) จำนวนไม่เกิน ๒๕๐ กิโลกรัม ๒๐๐ ๒) จำนวน ตั้งแต่ ๒๕๑ - ๕๐๐ กิโลกรัม ๕๐๐ ๓) จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป ๑,๐๐๐	
	๑๒.๓ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ ๑) จำนวนไม่เกิน ๒๕๐ กิโลกรัม ๒๐๐ ๒) จำนวน ตั้งแต่ ๒๕๑ - ๕๐๐ กิโลกรัม ๕๐๐ ๓) จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป ๑,๐๐๐	
	๑๒.๔ การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก ๕๐๐	
	๑๒.๕ การไหม้ การบดขี้ ๕๐๐	
	๑๒.๖ การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี ๕๐๐	
	๑๒.๗ การผลิต การล้างฟิล์มภาพยนตร์ ๕๐๐	
	๑๒.๘ การเคลือบ การชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง ๕๐๐	

	๑๒.๙ การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง	
	๑) จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๐ - ๕๐๐ กิโลกรัม	๕๐๐
	๒) จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ กิโลกรัม ขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑๒.๑๐ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๕๐๐
	๑๒.๑๑ การผลิต การบรรจุ การสะสมสาร	๕๐๐
๑๓	กิจการอื่น ๆ	
	๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	๑๓.๒ การผลิต การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า	๕๐๐
	๑๓.๓ การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร	
	๑) ขนาดสถานประกอบการกิจการ ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๒๐๐
	๒) ขนาดสถานประกอบการกิจการ ตั้งแต่ ๑๐๑ ตารางเมตรขึ้นไป	๕๐๐
	๑๓.๕ การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้นแล้วหรือเหลือใช้	๕๐๐
	๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๕๐๐
	๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	๕๐๐

๔.๓ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร
พ.ศ.๒๕๖๘
หลักการ

ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ แล้วร่างเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๘

เหตุผล

เนื่องในปัจจุบัน วัฒนธรรมการบริโภคอาหารของประชาชนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ที่นิยมประกอบอาหารเพื่อบริโภคเอง เป็นนิยมบริโภคอาหารนอกบ้านหรือบริโภคอาหารปรุงสำเร็จ สุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารจึงมีผลกระทบสำคัญต่อสุขภาพประชาชนเนื่องจากสถานที่จำหน่ายอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนเชื้อโรคสารเคมี หรือโลหะหนัก รวมทั้งมีความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของโรคที่เกิดจากอาหารและน้ำเป็นสื่อ

เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมกับพฤติกรรมการบริโภคและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งในแง่ของระเบียบข้อกฎหมายในปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา จึงยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๕๖ แล้วปรับปรุงเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๘ เพื่อควบคุมสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารให้เป็นไปอย่างถูกสุขลักษณะ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร พ.ศ.๒๕๖๑ ออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๔๐ มาตรา ๔๘ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาและนายอำเภอเมืองยะลา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาแล้ว

ข้อ ๓ ให้อยกเลิก

(๑) ข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง สถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ.๒๕๔๖

ข้อ ๔ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๕ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ในข้อบัญญัตินี้

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหารหรือปรุงอาหารจนสำเร็จและจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันทีทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับบริการบริโภค ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใด ๆ ที่มีใช้หรือทางสาธารณะที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารให้รูปลักษณะอื่นใดซึ่งผู้ซื้อต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาหาร” หมายความว่า ของกินหรือเครื่องค้ำจุนชีวิต ได้แก่

(๑) วัตถุทุกชนิดที่คนกิน ดื่ม แต่ไม่รวมถึงยา วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท หรือยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

(๒) วัตถุที่มุ่งหมายสำหรับใช้ หรือใช้เป็นส่วนผสมในการผลิตอาหาร รวมทั้งวัตถุเจือปนอาหาร สี และเครื่องปรุงแต่งกลิ่นรส

“อาหารสด” หมายความว่า อาหารที่มีสภาพเป็นของสด เช่น เนื้อสัตว์ ผัก หรือ ผลไม้

“อาหารประเภทปรุงสำเร็จ” หมายความว่า อาหารที่ได้ผ่านการทำ ประกอบหรือปรุงสำเร็จพร้อมที่จะรับประทานได้ รวมทั้งของหวานและเครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

“อาหารแห้ง” หมายความว่า อาหารที่ผ่านกระบวนการทำให้แห้ง โดยการอบ ร่มควัน ตากแห้ง หรือวิธีการอื่นใด เพื่อลดปริมาณความชื้นที่มีอยู่ในอาหารลงและเก็บรักษาไว้ได้นานขึ้น

“เครื่องปรุงรส” หมายความว่า สิ่งที่ใช้ในกระบวนการปรุงอาหารให้มีรูปแบบ รสชาติ หรือกลิ่นรสจนรับประทาน เช่น เกลือ น้ำปลา น้ำส้มสายชู ซอส รวมทั้งเครื่องเทศ สมุนไพร มีสตราร์ด

“วัตถุเจือปนอาหาร” หมายความว่า วัตถุที่ตามปกติมิได้ใช้เป็นอาหารหรือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอาหาร แต่ใช้เจือปนในอาหารเพื่อประโยชน์ในการผลิต การบรรจุ การเก็บรักษา หรือการขนส่ง และให้หมายความรวมถึงวัตถุที่มีได้เจือปนในอาหาร แต่บรรจุรวมอยู่กับอาหารเพื่อประโยชน์ดังกล่าวข้างต้น เช่น วัตถุกันชื้น วัตถุชูตออกซิเจน

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า บุคคลหรือนิติบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ควบคุม กำกับ ดูแล การดำเนินการของสถานที่จำหน่ายอาหารนั้น

“ผู้สัมผัสอาหาร” หมายความว่า บุคคลที่เกี่ยวข้องกับอาหารตั้งแต่กระบวนการเตรียม ประกอบ ปรุง จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร รวมถึงการล้างและเก็บภาชนะอุปกรณ์

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการสถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้งกฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวด ๒

สุขลักษณะของสถานที่จำหน่ายอาหาร

ข้อ ๘ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับสถานที่และบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบหรือปรุงอาหาร จำหน่ายอาหาร และบริโภคอาหาร ดังต่อไปนี้

(๑) พื้นบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง ไม่ชำรุด และทำความสะอาดง่าย

(๒) ในกรณีที่มีผนังหรือเพดาน ผนังหรือเพดานต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และไม่ชำรุด

(๓) มีการระบายอากาศเพียงพอ และในกรณีที่มีสถานที่จำหน่ายอาหารเป็นสถานที่สาธารณะ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ

(๕) มีแสงสว่างเพียงพอตามความเหมาะสมในแต่ละบริเวณ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศ กำหนดในราชกิจจานุเบกษา

(๕) มีที่ล้างมือและอุปกรณ์สำหรับล้างมือที่ถูกสุขลักษณะสำหรับสถานที่และบริเวณสำหรับใช้ทำประกอบหรือปรุงอาหาร และบริโภคอาหาร เว้นแต่สถานที่หรือบริเวณบริโภคอาหารไม่มีพื้นที่เพียงพอสำหรับจัดให้มีที่ล้างมือ ต้องจัดให้มีอุปกรณ์สำหรับทำความสะอาดมือที่เหมาะสม

(๖) โต๊ะที่ใช้เตรียม ประกอบหรือปรุงอาหาร หรือจำหน่ายอาหาร ต้องสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า หกสิบเซนติเมตร ทำด้วยวัสดุที่ทำให้ทำความสะอาดง่ายและมีสภาพดี

(๗) โต๊ะหรือเก้าอี้ที่จัดไว้สำหรับบริโภคอาหารต้องสะอาด ทำด้วยวัสดุที่แข็งแรง และไม่ชำรุด

ข้อ ๙ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับส้วม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีหรือจัดหาห้องส้วมที่มีสภาพดี พร้อมใช้ และมีจำนวนเพียงพอ

(๒) ห้องส้วมต้องสะอาด พื้นระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำขัง มีการระบายอากาศที่ดี และมีแสงสว่าง เพียงพอ

(๓) มีอ่างล้างมือที่ถูกสุขลักษณะและมีอุปกรณ์สำหรับล้างมือจำนวนเพียงพอ

(๔) ห้องส้วมต้องแยกเป็นสัดส่วน โดยประตูไม่เปิดโดยตรงสู่บริเวณที่เตรียม ทำ ประกอบหรือปรุงอาหาร ที่เก็บ ที่จำหน่าย ที่บริโภคอาหาร ที่ล้างและที่เก็บภาชนะอุปกรณ์ เว้นแต่จะมีการจัดการห้องส้วมให้สะอาดอยู่เสมอ และมีฉากปิดกั้นที่เหมาะสม ทั้งนี้ ประตูห้องส้วมต้องปิดตลอดเวลา

ข้อ ๑๐ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับมูลฝอย โดยมีถังรองรับมูลฝอย ที่มีสภาพดี ไม่รั่วซึม ไม่ดูดซับน้ำ มีฝาปิดมิดชิด แยกเศษอาหารจากมูลฝอยประเภทอื่น และต้องดูแลรักษาความสะอาดถังรองรับมูลฝอยและบริเวณโดยรอบตัวถังรองรับมูลฝอยอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ การจัดการเกี่ยวกับมูลฝอยและถังรองรับมูลฝอย ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยในสถานที่จำหน่ายอาหาร

ข้อ ๑๑ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำเสีย ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องมีการระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำขัง และไม่มีเศษอาหารตกค้างในบริเวณสถานที่จำหน่ายอาหาร

(๒) ต้องมีการแยกเศษอาหารออกจากภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ก่อนการทำความสะอาด

(๓) ต้องมีการแยกไขมันไปกำจัดก่อนระบายน้ำทิ้งออกสู่ระบบระบายน้ำ โดยใช้ถังดักไขมันหรือบ่อดักไขมัน หรือการบำบัดด้วยวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าการบำบัดด้วยถังดักไขมันหรือบ่อดักไขมันและน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

ข้อ ๑๒ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีมาตรการในการป้องกันสัตว์ แมลงนำโรค และสัตว์เลื้อยตามหลักวิชาการ

ข้อ ๑๓ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีมาตรการ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือสำหรับป้องกันอัคคีภัยจากการใช้เชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหาร

หมวด ๓

สุขลักษณะของอาหาร กรรมวิธีการทำ ประกอบ หรือปรุง การเก็บรักษา และการจำหน่ายอาหาร

ข้อ ๑๔ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหารสด ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารสดที่นำมาประกอบและปรุงอาหาร ต้องเป็นอาหารสดที่มีคุณภาพดี สะอาด และปลอดภัยต่อผู้บริโภค

(๒) อาหารสดต้องเก็บรักษาในอุณหภูมิที่เหมาะสม และเก็บเป็นสัดส่วน มีการปกปิดไม่วางบนพื้นหรือบริเวณที่อาจทำให้อาหารปนเปื้อน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๕ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหารแห้ง อาหารในภาชนะบรรจุ ที่ปิดสนิท เครื่องปรุงรส และวัตถุเจือปนอาหาร ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารแห้งต้องสะอาด ปลอดภัย ไม่มีการปนเปื้อน และมีการเก็บอย่างเหมาะสม

(๒) อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท เครื่องปรุงรส วัตถุเจือปนอาหาร และสิ่งอื่นที่นำมาใช้ ในกระบวนการประกอบหรือปรุงอาหารต้องปลอดภัย และได้มาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร

ข้อ ๑๖ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับอาหารประเภทปรุงสำเร็จ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) อาหารประเภทปรุงสำเร็จต้องเก็บในภาชนะที่สะอาด ปลอดภัย และมีการป้องกัน การปนเปื้อนรวมทั้งวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร

(๒) มีการควบคุมคุณภาพอาหารประเภทปรุงสำเร็จให้สะอาด ปลอดภัยสำหรับการบริโภคตามชนิดของอาหารตามหลักสุขาภิบาล

(๓) มีการจัดการสุขลักษณะของการจำหน่ายอาหารตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๑๗ น้ำดื่มหรือเครื่องดื่มที่เป็นอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทที่ใช้ในสถานที่จำหน่ายอาหาร ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร โดยต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตรและต้องทำความสะอาดพื้นผิวภายนอกของภาชนะบรรจุให้สะอาดก่อนนำมาให้บริการ

ในกรณีที่ใช้น้ำดื่มที่ไม่ได้เป็นอาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิทหรือเครื่องดื่มที่ปรุงจำหน่าย ต้องบรรจุในภาชนะที่สะอาด มีการปกปิด และป้องกันการปนเปื้อน โดยต้องวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร ทั้งนี้ น้ำดื่มและน้ำที่ใช้สำหรับปรุงเครื่องดื่มต้องมีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภค ที่กรมอนามัยกำหนด

ข้อ ๑๘ การทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารต้องใช้น้ำที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์คุณภาพน้ำบริโภคที่กรมอนามัยกำหนด

- ข้อ ๑๙ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำแข็ง ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้
- (๑) ใช้น้ำแข็งที่สะอาดและมีคุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยอาหาร
 - (๒) เก็บในภาชนะที่สะอาด สภาพดี มีฝาปิด และวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าสิบห้าเซนติเมตรปากขอบภาชนะสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร ไม่วางในบริเวณที่อาจก่อให้เกิดการปนเปื้อนและต้องไม่ระบายน้ำจากถังน้ำแข็งลงสู่พื้นบริเวณที่วางภาชนะ
 - (๓) ใช้อุปกรณ์สำหรับดับหรือตักน้ำแข็งโดยเฉพาะ โดยอุปกรณ์ต้องสะอาดและมีด้ามจับ
 - (๔) ห้ามนำอาหารหรือสิ่งของอื่นไปแช่รวมกับน้ำแข็งสำหรับบริโภค
- ข้อ ๒๐ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำใช้ ตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้
- (๑) น้ำใช้ต้องเป็นน้ำประปา ยกเว้นในท้องถิ่นที่ไม่มีน้ำประปา ให้น้ำใช้ที่มีคุณภาพเทียบเท่า น้ำประปาหรือเป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
 - (๒) ภาชนะบรรจุน้ำใช้ต้องสะอาด ปลอดภัย และสภาพดี
- ข้อ ๒๑ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการสารเคมี สารทำความสะอาด วัตถุมีพิษหรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายต่ออาหาร โดยติดฉลากและป้ายให้เห็นชัดเจน พร้อมทั้งมีคำเตือนและคำแนะนำเมื่อเกิดอุบัติเหตุจากสารดังกล่าว และการจัดเก็บต้องแยกบริเวณเป็นสัดส่วนต่างหากจากบริเวณที่ใช้ทำ ประกอบ บรรจุ จำหน่าย และบริโภคอาหาร
- ในกรณีที่มีการเปลี่ยนถ่ายสารเคมี สารทำความสะอาด วัตถุมีพิษ หรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายต่ออาหารจากภาชนะบรรจุเดิม ห้ามนำภาชนะบรรจุนั้นมาใช้บรรจุอาหาร และห้ามนำภาชนะบรรจุอาหารมาใช้บรรจุสารเคมี สารทำความสะอาด วัตถุมีพิษ หรือวัตถุที่อาจเป็นอันตรายต่ออาหาร
- ข้อ ๒๒ ห้ามใช้ก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารบนโต๊ะหรือ ที่รับประทานอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร
- ข้อ ๒๓ ห้ามใช้เมทานอลหรือเมทิลแอลกอฮอล์เป็นเชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ บรรจุ หรือ อุ่นอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร เว้นแต่เป็นการใช้แอลกอฮอล์แข็งสำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง ทั้งนี้ ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวต้องมีมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หมวด ๔

สุขลักษณะของภาชนะ อุปกรณ์ เครื่องใช้อื่น ๆ และเครื่องใช้

- ข้อ ๒๔ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- (๑) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ต่าง ๆ ต้องสะอาดและทำจากวัสดุที่ปลอดภัย เหมาะสมกับอาหารแต่ละประเภท มีสภาพดี ไม่ชำรุด และมีการป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม
 - (๒) มีการจัดเก็บภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ไว้ในที่สะอาด โดยวางสูงจากพื้นไม่น้อยกว่าหกสิบเซนติเมตร และมีการปกปิดหรือป้องกันการปนเปื้อนที่เหมาะสม
 - (๓) จัดให้มีชั้นกลางสำหรับอาหารที่รับประทานร่วมกัน
 - (๔) ตู้เย็น ตู้แช่ หรืออุปกรณ์เก็บรักษาคุณภาพอาหารด้วยความเย็นอื่น ๆ ต้องสะอาด มีสภาพดี ไม่ชำรุด และมีประสิทธิภาพเหมาะสมในการเก็บรักษาคุณภาพอาหาร
 - (๕) ถูบ เตาอบ เตาไมโครเวฟ อุปกรณ์ประกอบหรือปรุงอาหารด้วยความร้อนอื่น ๆ หรืออุปกรณ์เตรียมอาหาร ต้องสะอาด มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย สภาพดี และไม่ชำรุด
- ข้อ ๒๕ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์และเครื่องใช้ ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- (๑) ภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่รอการทำความสะอาด ต้องเก็บในที่ที่สามารถป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคได้
 - (๒) มีการทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ที่ถูกลักษณะ และใช้สารทำความสะอาดที่เหมาะสม โดยปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้สารทำความสะอาดนั้น ๆ จากผู้ผลิต
 - (๓) จัดให้มีการฆ่าเชื้อภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้ ภายหลังการทำความสะอาด ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดสารที่ใช้ในการทำทำความสะอาดภาชนะ อุปกรณ์ และเครื่องใช้

หมวด ๕

สุขลักษณะส่วนบุคคลของผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหาร

- ข้อ ๒๖ ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ด้านสุขลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารต้องมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อหรือพาหะนำโรคติดต่อ โรคผิวหนังที่นำรังเกียจ หรือโรคอื่น ๆ ตามหลักสุขาภิบาลอาหาร ในกรณีเจ็บป่วย ต้องหยุดปฏิบัติงานและรักษาให้หายก่อนจึงกลับมาปฏิบัติงานได้
 - (๒) ผู้ประกอบกิจการและผู้สัมผัสอาหารต้องผ่านการอบรมตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา
 - (๓) ผู้สัมผัสอาหารต้องรักษาความสะอาดของร่างกาย สวมใส่เสื้อผ้าและอุปกรณ์ป้องกันที่สะอาดและสามารถป้องกันการปนเปื้อนสู่อาหารได้
 - (๔) ผู้สัมผัสอาหารต้องล้างมือและปฏิบัติตนในการเตรียม ประกอบ บรรจุ จำหน่ายและเสิร์ฟอาหาร ให้ถูกลักษณะ และไม่กระทำการใด ๆ ที่จะทำให้เกิดการปนเปื้อนต่ออาหารหรือก่อให้เกิดโรค
 - (๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามที่กำหนดในข้อบัญญัติท้องถิ่น บทเฉพาะกาล

หมวด ๖
การป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญและการป้องกันโรคติดต่อ

- ข้อ ๒๗ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องมีการจัดการเกี่ยวกับน้ำเสีย ดังต่อไปนี้
- (๑) ต้องมีการระบายน้ำได้ดี ไม่มีน้ำขัง และไม่มีเศษอาหารตกค้าง
 - (๒) ต้องมีการแยกเศษอาหารและไขมันไปกำจัดก่อนระบายน้ำทั้งออกสู่ระบบระบายน้ำ และน้ำทิ้งต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ข้อ ๒๘ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญ
- ข้อ ๒๙ สถานที่จำหน่ายอาหารต้องจัดให้มีการป้องกันควบคุมสัตว์และแมลงนำโรครวมถึงสัตว์เลี้ยงตามที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๗
การป้องกันอัคคีภัยและอันตราย

- ข้อ ๓๐ ห้ามใช้ก๊าซหุงต้มเป็นเชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ หรือปรุงอาหารบริเวณโต๊ะรับประทานอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร
- ข้อ ๓๑ ห้ามใช้เมทานอลหรือเมทิลแอลกอฮอล์เป็นเชื้อเพลิงในการทำ ประกอบ ปรุง หรืออุ่นอาหารในสถานที่จำหน่ายอาหาร เว้นแต่เป็นการใช้แอลกอฮอล์เชิงสำหรับใช้เป็นเชื้อเพลิง ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์ดังกล่าวต้องได้รับมาตรฐานตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

หมวด ๘
สุขลักษณะในการดำเนินการกิจการสถานที่สะสมอาหาร

- ข้อ ๓๒ ผู้จัดตั้งสถานที่สะสมอาหารต้องจัดสถานที่ตลอดจนถึงอื่นที่ใช้ในการประกอบกิจการให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะและเงื่อนไขตามลักษณะของกิจการ ดังต่อไปนี้
- (๑) ตั้งอยู่ห่างจากบริเวณที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ที่ฝัง เมา หรือเก็บศพ ที่เททิ้ง สิ่งปฏิกูล ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าอันตรายต่อสุขภาพ เว้นแต่สามารถปรับปรุงสถานที่ให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น
 - (๒) พื้นทำด้วยวัสดุถาวร ทำความสะอาดง่าย
 - (๓) จัดให้มีระบบการระบายน้ำอย่างเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
 - (๔) จัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
 - (๕) จัดให้มีส้วมที่เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
 - (๖) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลที่เพียงพอและถูกต้องด้วยสุขลักษณะ
 - (๗) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

หมวด ๙
ใบอนุญาตและหนังสือรับรองการแจ้ง

ส่วนที่ ๑
ใบอนุญาต

- ข้อ ๓๓ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาด จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- ข้อ ๓๔ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช่เป็นการขายของในตลาดจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำพำกำหนดไว้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้
- (๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ)
 - (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
 - (๓) อื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศ กำหนด และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- ข้อ ๓๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้อง ครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้น ให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้บันทึกนั้นด้วย
- เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครึ่งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวัน จนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จ พร้อมสำเนาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ทราบทุกครั้ง

ข้อ ๓๖ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๓๗ บรรดาใบอนุญาต ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยาเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้ จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๓๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยากำหนดไว้ การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทนาการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่ใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๔๑ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๒ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต จะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ส่วนที่ ๒

หนังสือรับรองการแจ้ง

ข้อ ๔๓ ผู้ใดจะจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารและสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับหนังสือรับรองการแจ้งก่อนการจัดตั้ง

ข้อ ๔๔ ผู้ใดประสงค์จะขอจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารหรือสถานที่สะสมอาหารในอาคารหรือพื้นที่ใดซึ่งมีพื้นที่ไม่เกินสองร้อยตารางเมตร และมีใช้เป็นการขายของในตลาด จะต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยากำหนดไว้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/บัตรข้าราชการ/บัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ)

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่น ๆ ตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศ กำหนด และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๔๕ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับแจ้งให้ออกใบ รับแจ้งแก่ผู้แจ้งเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประกอบกิจการตามที่แจ้งได้ชั่วคราวในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นยังมิได้ออกหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจการแจ้งให้ถูกต้องตามแบบที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ถ้าการแจ้งเป็นไปโดยถูกต้อง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการ นับแต่วันที่ได้รับแจ้งใบรับแจ้งหรือหนังสือรับรองการแจ้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขให้ผู้แจ้งหรือผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติเป็นการเฉพาะรายก็ได้

ในกรณีที่การแจ้งไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้แจ้งทราบภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ถ้าผู้แจ้งไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้การแจ้งของผู้แจ้งเป็นอันสิ้นสุด แต่ถ้าผู้แจ้งได้ดำเนินการแก้ไขภายในเวลาที่กำหนด แล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกหนังสือรับรองการแจ้งให้ผู้แจ้งภายในเจ็ดวันทำการนับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง ซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยากำหนดไว้

ข้อ ๔๖ ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้ง ต้องแสดงหนังสือรับรองการแจ้งไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ดำเนินการตลอดเวลาที่ดำเนินการ

ข้อ ๔๗ ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับหนังสือรับรองการแจ้งยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยากำหนดไว้

การขอรับใบแทนและการออกใบแทนหนังสือรับรองการแจ้ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหาย ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำสถาบันที่การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่หนังสือรับรองการแจ้งสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีที่หนังสือรับรองการแจ้งถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นขอรับใบแทนหนังสือรับรองการแจ้งนำใบอนุญาตเดิมมาที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๔๘ เมื่อผู้แจ้งประสงค์จะเลิกกิจการหรือโอนการดำเนินการให้แก่บุคคลอื่น ให้แจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบด้วย

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ผู้ดำเนินการใดดำเนินการกิจการตามระเบียบไว้ในข้อบัญญัตินี้ โดยมีได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมาแล้วครั้งหนึ่ง ยังฝ่าฝืนดำเนินการโดยมิได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อไป ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการไว้จนกว่าจะได้ดำเนินการแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ถ้ายังฝ่าฝืนอีก ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งห้ามการดำเนินการนั้นไว้ตามเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินสองปีก็ได้

หมวด ๑๐

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๐ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้แจ้ง มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการแจ้งตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มาแจ้งและภายในระยะเวลาสามสิบวันก่อนวันครบรอบปีของทุกปีตลอดเวลายังดำเนินการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้แจ้งจะได้บอกเลิกการดำเนินการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป ในกรณีที่ผู้ที่มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้ จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๕๑ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยา

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(นายทอง ไหมเหลือง)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลล้าพะยา

เรื่อง สถานที่จำหน่ายและสถานที่สะสมอาหาร พ.ศ. ๒๕๖๔

ลำดับที่	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
(๑)	อัตราค่าธรรมเนียมการออกหนังสือรับรองการแจ้ง	
(๑)	ขนาดพื้นที่ไม่เกิน ๑๐ ตารางเมตร	๑๐๐
(๒)	ขนาดพื้นที่เกิน ๑๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๓๐๐
(๓)	ขนาดพื้นที่เกิน ๕๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร	๕๐๐
(๔)	ขนาดพื้นที่เกิน ๑๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๗๐๐
(๑)	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต	
(๑)	ขนาดพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร แต่ไม่เกิน ๘๐๐ ตารางเมตร	๑,๕๐๐
(๒)	ขนาดพื้นที่เกิน ๘๐๐ ตารางเมตรขึ้นไป	๒,๕๐๐

๔.๔ (ร่าง) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๘

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒)

หลักการ

ยกเลิกบัญญัติตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓

เหตุผล

เนื่องจากอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ ที่ใช้อยู่ ไม่สอดคล้องกับอัตราค่าธรรมเนียมที่กำหนดในกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๖๗ ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ และมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ดังนั้น เพื่อให้การเก็บค่าธรรมเนียมการเก็บและขนขยะมูลฝอย สอดคล้องกับกฎกระทรวงดังกล่าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๓๔/๓(๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ จึงตราข้อบัญญัติขึ้น

-ร่าง-

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ.๒๕๖๒ ประกอบกับมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๔๔ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และมาตรา ๓๔/๓(๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๐ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา และนายอำเภอเมืองยะลา จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า " ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๖๘ "

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

ข้อ ๓ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เป็นผู้รักษาราชการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกบัญญัติตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ลำพะยา เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและขยะมูลฝอย พ.ศ.๒๕๕๓ และให้ใช้บัญญัติตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัตินี้แทน

นายพนง โหมเหลือ

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา